

Sag C-69/23

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

7. februar 2023

Forelæggende ret:

Curtea de Apel București (Rumænien)

Afgørelse af:

29. november 2022

Sagsøger:

Streaming Services Srl – under konkurs, ved kuratoren Cabinet Individual de Insolvență »Mihai Florea«

Sagsøgt:

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

....

Hovedsagens genstand

Forvaltningsretlig sag anlagt af Streaming Services Srl – under konkurs, ved kuratoren Cabinet Individual de Insolvență »Mihai Florea«, sagsøger, mod de sagsøgte Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (den nationale styrelse for skatter og afgifter – generaldirektoratet for ankesager) og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași (myndigheden for offentlige finanser i Călărașidistriktet) med påstand om annullation af flere afgiftsansættelser vedrørende moms.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

I henhold til artikel 267 TEUF anmodes om en fortolkning af artikel 44, 53 og 59a i direktiv 2006/112, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 32, stk. 1 og 2, i

gennemførelsesforordning nr. 282/2011 samt princippet om momsens neutralitet og princippet om forbud mod dobbeltbeskatning.

Præjudicielle spørgsmål

1. Med henblik på en ensartet fortolkning og anvendelse af [EU-retten], udgør levering af digitalt indhold som det i hovedsagen omhandlede, bestående i interaktive sessioner af erotisk karakter, der filmes og sendes live elektronisk/via internettet, som leveres af en afgiftspligtig person i en EU-medlemsstat (P1, videochat-studie) til en anden afgiftspligtig person i en anden EU-medlemsstat (P2, live onlinestreaming-platform), da en levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, som er omfattet af hovedreglen i artikel 44 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet), eller en ydelse, der har til formål at give adgang til et underholdningsarrangement som omhandlet i momsdirektivets artikel 53?

2. I forbindelse med fortolkning og anvendelse af artikel 53 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) og artikel 32, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet, på hvilket sted kan det da antages, at disse arrangementer rent faktisk finder sted, i tilfælde af aktiviteter bestående i interaktive sessioner af erotisk karakter, der filmes og sendes live elektronisk/via internettet (karakteristiske for videochat-virksomhed), som de af hovedsagen omfattede, såfremt

a) den fysiske person (modellen) og videochat-studiet,

b) livestreaming-platformen og

c) den fysiske person, som betaler et gebyr for at opnå adgang til disse livestreaming-ydelser (den endelige kunde)

befinder sig i forskellige medlemsstater/tredjelande?

3. Afhængigt af besvarelsen af de første to spørgsmål, i hvilken af de tre EU-medlemsstater skal merværdiafgiften på leveringen af tjenesteydelser da henholdsvis angives og indbetales?

4. Er momsdirektivet og princippet om forbud mod dobbeltbeskatning til hinder for en national afgiftsordning som den, der følger af artikel 307 i legea nr. 227/2015 (lov nr. 227/2015), som medfører følgende:

A) De nationale skatte- og afgiftsmyndigheder i tjenesteyderens stat kan kvalificere grænseoverskridende tjenesteydelser leveret af en afgiftspligtig person i en EU-medlemsstat (P1 – videochat-studie), bestående i levering (overdragelse) af digitalt indhold som det i hovedsagen omhandlede til en afgiftspligtig person i

en anden medlemsstat (P2) via en live onlinestreaming-plattform i en anden stat (P3), som ydelser, der har til formål at give adgang til et underholdningsarrangement som omhandlet i momsdirektivets artikel 53, med den konsekvens, at momsen på disse tjenesteydelser skal opkræves i og indbetales til statskassen i den stat, hvor tjenesteyderen har sit hjemsted, mens skatte- og afgiftsmyndighederne i den stat, hvor modtageren af tjenesteydelserne er etableret (P2) på et tidligere tidspunkt ved en afgiftsretlig forvaltningsakt, som er blevet endelig, fordi den ikke er blevet anfægtet ad rettens vej, har kvalificeret de samme tjenesteydelser som leveringer af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, som er omfattet af hovedreglen i momsdirektivets artikel 44. Må skatte- og afgiftsmyndighederne i en stat, som efterfølgende behandler en sag eller træffer foranstaltninger af egen drift, foretage en anden retlig kvalifikation af grænseoverskridende tjenesteydelser, som er genstand for afgiftsmæssig undersøgelse i denne stat, end den retlige kvalifikation, som er blevet foretaget ved en afgiftsretlig forvaltningsakt, som er blevet endelig, fordi den ikke er blevet anfægtet ad rettens vej, af skatte- og afgiftsmyndighederne i en anden stat, som oprindeligt har behandlet en sag eller truffet foranstaltninger af egen drift, hvilket medfører dobbelt påligning af moms, eller er de skatte- og afgiftsmyndigheder, som efterfølgende behandler en sag eller træffer foranstaltninger af egen drift, bundet af den retlige kvalifikation af de omhandlede grænseoverskridende tjenesteydelser, som er blevet foretaget af de skatte- og afgiftsmyndigheder, som oprindeligt har behandlet en sag eller truffet foranstaltninger af egen drift, idet denne kvalifikation er blevet endelig, fordi den ikke er blevet anfægtet, og [derfor] ikke længere kan ændres?

B) Afhængigt af besvarelsen af de foregående spørgsmål, hvilket sted skal i et tilfælde som det foreliggende da anses for at være leveringsstedet for tjenesteydelser i henhold til momsdirektivet og princippet om forbud mod dobbeltbeskatning?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 44, 53 og 59a i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)

Artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 32, stk. 1 og 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

Artikel 1 i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften

Princippet om forbud mod dobbeltbeskatning

Domstolens dom af 8. maj 2019, Geelen, C-568/17, EU:C:2019:388

Anførte nationale forskrifter

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (lov nr. 227/2015 om skatter og afgifter, herefter »loven om skatter og afgifter«)

Artikel 268 – Afgiftspligtige transaktioner

»1) I momsmæssig forstand er transaktioner, der opfylder følgende kumulative betingelser, afgiftspligtige i Rumænien:

a) transaktioner, der som omhandlet i artikel 270-272 udgør eller kan sidestilles med en levering af varer eller tjenesteydelser, som er underlagt moms, og som foretages mod vederlag

b) leveringsstedet for varerne eller tjenesteydelserne anses for at være i Rumænien i henhold til bestemmelserne i artikel 275 og 278

c) leveringen af varerne eller tjenesteydelserne foretages af en afgiftspligtig person, jf. definitionen i artikel 269, stk. 1, der handler i denne egenskab

d) leveringen af varerne eller tjenesteydelserne er omfattet af en af de økonomiske aktiviteter, der er nævnt i artikel 269, stk. 2.

[...]«

Artikel 278 – Leveringsstedet for tjenesteydelser

»2) Ved leveringsstedet for tjenesteydelser til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, forstås det sted, hvor denne person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed. Hvis de pågældende tjenesteydelser imidlertid leveres til et fast forretningssted, der tilhører den afgiftspligtige person og er beliggende et andet sted end det sted, hvor han har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, forstås ved leveringsstedet for de pågældende tjenesteydelser det sted, hvor det faste forretningssted er beliggende. I mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted er leveringsstedet for tjenesteydelserne det sted, hvor den afgiftspligtige person, der modtager sådanne ydelser, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

[...]

6) Uanset stk. 2 anses leveringsstedet for følgende tjenesteydelser for at være

[...]

b) det sted, hvor de konkrete arrangementer rent faktisk finder sted, i tilfælde af levering af adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, og tjenesteydelser i tilknytning dertil, der leveres til en afgiftspligtig person.

[...]«

Artikel 307 – Den betalingspligtige for afgiften på transaktioner, som er afgiftspligtige i Rumænien

»1) Den betalingspligtige for merværdiafgiften i overensstemmelse med bestemmelserne i dette afsnit er den afgiftspligtige person, som foretager leveringer af varer eller tjenesteydelser, bortset fra de tilfælde, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften i henhold til stk. 2-6 og artikel 331.

2) Afgiften påhviler enhver afgiftspligtig person, herunder ikke-afgiftspligtige personer, der er momsregistrerede i henhold til artikel 316 eller 317, når denne modtager tjenesteydelser, som leveres i Rumænien i overensstemmelse med artikel 278, stk. 2, af en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i Rumænien eller ikke anses for at være dette med hensyn til denne levering af tjenesteydelser i medfør af artikel 266, stk. 2, selv hvis denne er registreret i Rumænien i medfør af bestemmelserne i artikel 316, stk. 4 eller 6.

[...]

6) I andre tilfælde end de i stk. 2-5 omhandlede, såfremt varer/tjenesteydelser leveres af en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i Rumænien eller ikke anses for at være etableret i Rumænien med hensyn til disse leveringer af varer/tjenesteydelser i medfør af bestemmelserne i artikel 266, stk. 2, og som ikke er registreret i Rumænien i medfør af artikel 316, påhviler afgiften en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er etableret i Rumænien, hvad enten denne er momsregistreret i henhold til artikel 316 eller ej, eller en person, som ikke er etableret i Rumænien, men er registreret i Rumænien i medfør af artikel 316, når denne modtager varer/tjenesteydelser, som leveres i Rumænien i overensstemmelse med artikel 275 eller 278. Som en undtagelse fra ovenstående påhviler afgiften ikke en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er etableret i Rumænien og ikke er momsregistreret i henhold til artikel 316 eller 317, når denne modtager tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 278, stk. 5, litra h), hvis leverandøren anvender en af særordningerne i artikel 314 eller 315.

[...]«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren Streaming Services Srl er en afgiftspligtig person, som er momsregistreret i Rumænien, og hvis hovedvirksomhed består i levering/overdragelse mod vederlag af økonomiske rettigheder knyttet til ophavsretten til audiovisuelt materiale, generelt som et led i interaktive onlinesessioner (men også levering af offlineindspillet materiale), af erotisk

karakter til operatører af digitale platforme (websteder) i videochat-sektoren, som er afgiftspligtige juridiske personer i EU-medlemsstaterne og tredjelande.

- 2 Konkret leverer selskabet, i sin egenskab af videochat-studie, dels tjenesteydelser og udstyr til streaming, udsmykning, møbler, teknisk support, specialiserings- og sprogkurser, skønhedsydelser, til flere fysiske personer i Rumænien (benævnt modeller eller videochat-kunstnere), som således opnår nemmere adgang til digitale livestreaming-platforme, som ejes af deres modpart, dels de logistiske forudsætninger for, at modellerne kan opnå maksimalt udbytte af deres virksomhed.
- 3 Videochat-modellerne er selvstændige, er ikke underordnet studiet og er ikke ansat i studiet, idet de indgår en tjenesteydelsesaftale med det sagsøgende selskab og overdrager selskabet image-/ophavsrettighederne. På samme tid er modellerne ikke underordnet webstedernes operatører, fordi forholdets oprettelse formidles af sagsøgeren Streaming Services Srl.
- 4 Videochat-modellerne realiserer interaktive sessioner af erotisk karakter og overdrager det oprettede indhold, sammen med de relaterede ophavsrettigheder, til det sagsøgende selskab – videochat-studiet – mod vederlag, nemlig til en pris, som er opgjort til en vis procentdel af indtægterne fra den udførte virksomhed. Sagsøgeren selv overdrager på sin side det digitale indhold sammen med alle ophavsrettigheder til webstedets operatør til en pris, som også er opgjort til en vis procentdel af indtægterne fra modellernes virksomhed. Endeligt erhverver streaming-platformens operatør de økonomiske rettigheder knyttet til ophavsretten til det digitale indhold.
- 5 Streaming-platformens operatør organiserer interaktive sessioner til gavn for modtageren/den endelige kunde, som er en fysisk person, til en pris, som operatøren fastsætter. Streaming-platformens operatør kontrollerer således de endelige brugeres adgang til liveindholdet, filtrerer indholdet efter kategori, gør opmærksom på streaming-reglerne, pålægger sanktioner eller sletter indhold, som strider mod de interne adfærdsregler, og opkræver gebyret for den tjenesteydelse, som leveres til den endelige bruger (i pay-per-view-systemet).
- 6 Streaming-platformens operatør er den eneste person, som konkret giver adgang til arrangementet og opkræver den endelige pris fra videochat-sessionens kunde. Modellerne befinder sig ikke i den samme stat som den endelige forbruger. Sagsøgeren ved ikke, hvem disse endelige kunder er, udsteder dem ikke faktura, sender dem ikke rykkerskrivelser og modtager ikke beløb fra disse, og endvidere har sagsøgeren ikke adgang til kundernes oplysninger. Webstedets operatør er den eneste person, som har et direkte forhold til kunderne, som er fysiske personer og forbrugerne af det digitale indhold.
- 7 Fra den 23. december 2020 til den 16. marts 2021 blev sagsøgeren genstand for en afgiftsmæssig undersøgelse med henblik på at fastlægge, om sagsøgeren havde

opfyldt sine momsforpligtelser med hensyn til perioden fra den 1. november 2015 til den 31. juli 2020.

- 8 Den 31. marts 2021 blev en afgiftsansættelse udstedt, hvorved selskabet blev pålagt supplerende afgiftsforpligtelser, bestående i momsen på de omhandlede tjenesteydelser, som blev anset for at være afgiftspligtige i Rumænien, for et beløb på 3 852 908 rumænske lei (RON) (ca. 780 000 EUR), i tillæg til visse accessoriske forpligtelser (renter og administrative sanktioner).
- 9 Sagsøgeren indgav afgiftsretlig klage, som blev afslået ved afgørelse af 14. oktober 2021. Følgelig har selskabet anlagt sag ved Curtea de Apel București (appeldomstolen i Bukarest), som er den forelæggende ret, med påstand om annullation af de afgiftsretlige forvaltningsakter, som blev udstedt over for selskabet.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 10 Sagsøgeren har gjort gældende, at skatte- og afgiftsmyndighederne fastlagde både karakteren af og leveringsstedet for de af selskabet leverede tjenesteydelser fejlagtigt. Disse tjenesteydelser er allerede blevet anset for at være omfattet af momsdirektivets artikel 44 af streaming-plattformenes operatører, som opkræver momsen fra den endelige bruger, og leveringsstedet for disse tjenesteydelser er det sted, hvor disse operatører har sit hjemsted.
- 11 Sagsøgeren har anført, at webstedernes operatører opkræver momsen i enhver bopælsmedlemsstat for de fysiske personer, som modtager videochat-tjenesteydelser, og indbetaler den til statskassen; i denne retning har skatte- og afgiftsmyndighederne i de respektive stater udstedt afgiftsretlige forvaltningsakter, som bekræfter, både at webstedernes operatører er betalingspligtige for momsen, og at de har erlagt denne afgift. I denne forbindelse fremlagde sagsøgeren under den administrative procedure bevis for, at en af sagsøgerens kunder opkræver momsen fra sine egne kunder.
- 12 Sagsøgeren har tilføjet, at de rumænske skatte- og afgiftsmyndigheder den 14. januar 2021 forelagde EU's Momsudvalg et spørgsmål angående den afgiftsmæssige behandling af videochat-studiers tjenesteydelser. Ved et dokument af 22. marts 2021 svarede Momsudvalget, at i tilfælde af onlineudsendelse af digitalt indhold af erotisk karakter skal momsen pålægges på leveringsstedet for den udførte virksomhed, hvilket ifølge dette udvalg svarer til det sted, hvor streaming-webstedets operatør har sit hjemsted, idet denne er den eneste person, der giver adgang til underholdningsarrangementet, og ikke til det sted, hvor videochat-studiet har sit hjemsted.
- 13 De rumænske skatte- og afgiftsmyndigheder har gjort gældende, at med hensyn til denne type af tjenesteydelser er sagsøgeren den person, som har pligt til at opkræve momsen, fordi videochat-virksomheden udgør en online-voksenunderholdningstjeneste, hvis leveringssted er i Rumænien, og de således

leverede tjenesteydelser udgør afgiftspligtige transaktioner i Rumænien. Til støtte for sine argumenter har skatte- og afgiftsmyndighederne påberåbt sig Domstolens dom af 8. maj 2019, Geelen (C-568/17, EU:C:2019:388), hvor det blev fastslået, at leveringsstedet for tjenesteydelser svarer til det sted, hvor tjenesteyderen har sit hjemsted, selv hvis modellerne (i den af Domstolen undersøgte situation) udførte deres virksomhed i studier i Filippinerne. I denne henseende er sagsøgeren den eneste person, som er ansvarlig for modellernes tjenesteydelser over for webstedets operatør; Streaming Services Srl skal råde over og stille arbejdsværktøjerne (it-udstyret) til rådighed for modellerne, og de beløb, som webstedets operatør opkræver af de besøgende, betales af operatøren til sagsøgeren. Eftersom sagsøgerens virksomhed ligner virksomheden udført af L.W. Geelen, som var organisatoren af interaktive sessioner af erotisk karakter, der blev filmet og sendt via websteder, er det i det foreliggende tilfælde Streaming Services Srl, som i momsmæssig forstand er den afgiftspligtige person, der giver adgang til arrangementerne.

- 14 Agenția Națională de Administrare Fiscală har anført, at Momsudvalgets retningslinjer ikke er bindende for medlemsstaterne og ikke udgør en officiel fortolkning af EU-retten. Direcția generală de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile din cadrul Ministerului Finanțelor (generaldirektoratet for skatte- og afgiftslovgivning samt told- og regnskabsregler inden for finansministeriet) var faktisk ikke enig i den af Momsudvalget anlagte fortolkning, og påpegede, at en sådan fortolkning ville kræve en ændring af momsdirektivet.
- 15 Denne holdning er også baseret på et forslag om ændring af momsdirektivet, som sigtede mod at indføre bestemmelser vedrørende leveringsstedet for tjenesteydelser med hensyn til aktiviteter, som sendes via internettet eller gøres tilgængelige med andre virtuelle midler.

Denne ændring, som fulgte af behovet for, at tjenesteydelser, som kan leveres elektronisk til en kunde, er afgiftspligtige på det sted, hvor denne har sit hjemsted, blev tiltrådt den 5. april 2022 og inkorporeret i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften.

Sagsøgte Agenția Națională de Administrare Fiscală finder derfor, at indtil den 1. januar 2025, dvs. datoen for ikrafttrædelsen af de nye ved dette direktiv indførte bestemmelser, skal det sted, hvor disse arrangementer/underholdningsaktiviteter rent faktisk leveres, anses for at være i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen (organisatoren) af de interaktive sessioner er etableret, sådan som det blev fastslået i Domstolens dom i sag C-568/17, Geelen.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 16 For at løse tvisten er det ifølge Curtea de Apel (appeldomstolen) nødvendigt at afklare, hvad der er den korrekte afgiftsmæssige behandling af de tjenesteydelser,

som sagsøgeren leverer til en afgiftspligtig juridisk person, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed (sit skattemæssige hjemsted) i en anden stat, hvad enten denne er en EU-medlemsstat eller ej. Spørgsmålet er således, om den konkrete situation er omfattet af hovedreglen i artikel 278, stk. 2, i loven om skatter og afgifter (der gennemfører bestemmelserne i momsdirektivets artikel 44), hvorefter leveringsstedet for tjenesteydelser leveret til en afgiftspligtig person anses for at være det sted, hvor modtageren har sit hjemsted, hvilket indebærer, at momsen på disse tjenesteydelser skulle opkræves i modtagerens bopælsstat (sagsøgerens synspunkt), eller af undtagelsen til hovedreglen, dvs. reglen i artikel 278, stk. 6, litra b), i loven om skatter og afgifter (der gennemfører bestemmelserne i momsdirektivets artikel 53), hvorefter leveringsstedet for tjenesteydelser i tilfælde af ydelser, der har til formål at give adgang til underholdningsarrangementer leveret til den afgiftspligtige person, anses for at være det sted, hvor disse arrangementer rent faktisk finder sted, hvilket ifølge skatte- og afgiftsmyndighederne indebærer, at det var i Rumænien (skatte- og afgiftsmyndighedernes synspunkt).

- 17 Udfaldet af tvisten i hovedsagen afhænger derfor af fortolkningen af momsdirektivets artikel 44 og 53 samt af artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 32, stk. 1 og 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011. Den ovennævnte affattelse af artikel 44 og 53 blev indført ved direktiv 2008/8/EF og er anvendelig henholdsvis fra den 1. januar 2010 (artikel 44) og den 1. januar 2011 (artikel 53). Anmodningen om præjudiciel afgørelse i Geelen-sagen vedrørte EU-retlige bestemmelser, som trådte i kraft senest den 1. januar 2007. Den forelæggende ret finder, at fortolkningen af de relevante EU-retlige bestemmelser ikke er klar, og at den af Domstolen i Geelen-sagen anlagte fortolkning ikke kan anses for at være anvendelig i den foreliggende situation.
- 18 For at løse tvisten er det ifølge Curtea de Apel (appeldomstolen) desuden nødvendigt at afklare, hvorvidt de rumænske skatte- og afgiftsmyndigheder i forbindelse med fortolkning og anvendelse af princippet om momsens neutralitet og princippet om forbud mod dobbeltbeskatning i momsdirektivet, navnlig hvad angår bestemmelserne i momsdirektivets artikel 59a, retligt har beføjelse til at foretage en anden kvalifikation af afgiftsmæssige tjenesteydelser således, at de er omfattet af samme direktivs artikel 53, når skatte- og afgiftsmyndighederne i tredjelande ved endelige afgiftsretlige forvaltningsakter allerede har kvalificeret dem således, at de er omfattet af momsdirektivets artikel 44, og dermed til at fastlægge et andet leveringssted for tjenesteydelserne, med den konsekvens, at momsen påhviler en anden juridisk person inden for distributionskæden. I praksis er det vigtigt at fastslå, hvorvidt afgiftsretlige retsakter vedrørende fastlæggelsen af den juridiske karakter af tjenesteydelser som de omhandlede, og af leveringsstedet for disse tjenesteydelser, i en medlemsstat eller i et tredjeland, og er blevet endelige ad administrativ vej, uden at de er blevet anfægtet ad rettens vej, kan gøres gældende over for de rumænske skatte- og afgiftsmyndigheder, der i forbindelse med en efterfølgende afgiftsmæssig undersøgelse på denne baggrund har pligt til at overholde den retlige kvalifikation af tjenesteydelsens karakter og

de resultater angående stedet for betaling af momsen, som er blevet fastlagt af det første afgiftskontrolorgan, som har undersøgt de konkrete tjenesteydelser.

- 19 Den nationale ret kan ikke direkte og med en rimelig grad af sikkerhed fastslå, om de anførte EU-retlige forskrifter er til hinder for en national ordning, hvorefter de rumænske skatte- og afgiftsmyndigheder kan foretage en anden retlig kvalifikation af tjenesteydelser, som skatte- og afgiftsmyndighederne i tredjelande allerede har kvalificeret på en bestemt måde, og fastlægge et andet leveringssted i en materiel sammenhæng som den foreliggende.
- 20 I lyset af sagens særpræg (sagsøgeren er insolvent, det af skatte- og afgiftsmyndighederne fastlagte skyldige momsbeløb er højt, og den afgiftsretlige forvaltningsakt, som pålagde sagsøgeren at betale dette beløb, udgør et fuldbyrdelsesgrundlag), har den forelæggende ret anmodet om, at denne præjudicielle forelæggelse undergives den fremskyndede procedure i henhold til artikel 105 ff. i Domstolens procesreglement.